

בש"פ 1439/16 - פלוני נגד מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים

בבית המשפט העליון

בש"פ 1439/16

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
העורר:

נגד

מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
14.2.2016 כב' השופטת נ' אוהד

בשם העורר: עו"ד מיכאל כרמל

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית משפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת נ' אוהד מיום 14.2.2016), בה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר במעצרו עד לסיום ההליכים. העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום הן עבירות נשק חמורות וביניהן: קשירת קשר לביצוע פשע, נשיאת והובלת נשק שלא כדין, סחר ועשיית עסקה בנשק ועוד. יצוין כי אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה התומכות במיוחס לעורר בכתב האישום ובקיום עילת מעצר. הנדון כאן הוא בחינת חלופת מעצר.

אכן, בערר שהוגש על הארכת מעצר עד לתום ההליכים, הורה בית משפט זה לבית משפט המחוזי לבחון אפשרות לחלופת מעצר על סמך תסקיר שירות המבחן (בש"פ 4206/15, החלטת השופט צ' זילברטל מתאריך 27.6.2015) בהדגישו כי שיקול הדעת המלא יהיה נתון בנושא זה לבית המשפט המחוזי (הוזכר גם בבש"פ 8640/15 על ידי השופט ע' פוגלמן בנושא הארכת מעצר ב-90 יום נוספים). לאחר קבלת מספר תסקירים משירות המבחן העורר הגיש ארבע בקשות לעיון נוסף בפני בית משפט המחוזי אשר כולן נדחו בנימוק לפיו חלופת המאסר אינה מספקת. בהחלטתה מיום

16.11.2015, התייחסה כבוד השופטת מ' ברק-נבו באופן מפורט לתסקיר ואף התרשמה מהמפקחים באופן בלתי אמצעי, ובכל זאת דחתה את חלופת המצער, בציינה שלאור נסיבות העבירה, תסקיר שירות המבחן והתנהגותו הבלתי הולמת של העורר בבית המשפט - לא ניתן לתת אמון במשיב. לאחר החלטה זו, הגיש העורר בקשה נוספת לעיון נוסף ואף היא נדחתה על ידי בית משפט המחוזי (כב' השופטת נ' אוהד, החלטה מיום 14.2.2016) ומכאן הערר המונח בפניי.

2. לא נפל פגם בהחלטת בית משפט המחוזי. כפי שניתן להתרשם מהחומר, בחלופת המעצר שהוצעה לא היה כדי הבדל איכותי מהחלופות שהוצעו בעבר, ולכן דחה בית המשפט את החלופה על-פי שקול דעתו. ואסביר את דבריי.

איני מוצא סתירה בהחלטותיו של בית המשפט. כפי שנטען, נכון להבחין בין השאלה העקרונית לבין המקרה הפרטני אשר מובא לפתח בית המשפט. בנוגע לשאלה העקרונית, כפי שהורה המחוקק (ס' 13(ב) 21(ב)(1) לחוק המעצרים) וכפי שפורש על ידי בית משפט זה במספר הזדמנויות, מעצר אינו חלופה לעונש ויש לראות בו "אמצעי אחרון" (לדוגמא: בש"פ 537/95). בדרך זו הלך בית משפט זה כאשר הורה לבית משפט המחוזי לבחון חלופת מעצר גם במקרה זה, ובדרך זו הלך בית משפט המחוזי שעה שבחן את החלופות שהוצעו והתרשם ישירות מהמפקחים. עם זאת, חובתו של בית המשפט לאזן בין שמירה על שלום הציבור מפני מסוכנות לכאורה לבין שמירה על זכויותיו של החשוד. במקרה זה, בהתחשב במכלול הנסיבות פסק בית המשפט כי חלופת המעצר אינה מבטיחה שמירה מספקת על שלום הציבור וההליך ודחה אותה. נציין כי על אף ששירות המבחן המליץ בתסקיר האחרון על כמה מפקחים ראויים, הוא עמד על הקושי והמורכבות בפיקוח "נוכח מאפייני התנהגותו המניפולטיביים" אשר בגינם נפסלו כמה מהמפקחים שהוצעו.

3. טרם סיום נעיר כי העורר הגיש בקשות רבות לעיון חוזר בהחלטת המעצר. מהחומר עולה כי נכון יהיה להעיר שלוש: האחת, כי הקושי במציאת מתווה שישמש חלופת מעצר נסוב לא רק על מציאת מפקחים ראויים אלא גם על התנהגותו לכאורה של העורר עצמו. השנייה, בית משפט זה בהחלטותיו השונות לא שלל אפשרות של חלופת מעצר. לכן, וביתר שאת תוזכר מצוות המחוקק לתור אחר חלופת מעצר שבכוחה להשיג את מטרות המעצר באופן שפוגע כמה שפחות בחירותו של הנאשם. השלישית, על רקע ניסיון העבר נראה כי על מנת שהעורר ישוחרר ממעצרו יהיה עליו להציע חלופה בעלת איכות טובה מהחלופות שהוצעו בעבר.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב באדר א' התשע"ו (2.3.2016).

ש ו פ ט